

O AERÓDROMO DE O GROVE

Por: Andrea Fernández Iglesias

Ao remate da 1ª Gran Guerra, xorde, entre os aviadores, un espírito deportivo que enche a militares e civís dunha paixón por voar á vez que estimulan certames aéreos por todo o país. Como exemplos próximos o do aviador Piñeiro.

Auspiciado pola Dirección Xeral de Correos créanse as bases dun concurso para a creación das primeiras liñas aéreas en 1920. A todo isto súmase o interese das autoridades lusas por concertar enlaces co norte de España.

características, dimensións, orientación e planimetría, habilmente desenvolvidas por técnicos alemáns.

O Grove entra nas cábalas do ministerio da Gobernación quedando o lugar de Peinador en Vigo como obra inacabada e totalmente abandonada a súa sorte.

Neste intre xurdiu a proposta da construción dun gran aeroporto continental transoceánico na Lanzada, aproveitando os madóns do mesmo nome reenchendo as marismas do Bao, case que ata a illa da Toxa e soterrando a estrada comarcal

- Visita ás obras do alcalde Sr. Alfredo (cuarto pola esquerda), algúns membros da corporación e autoridades.

Todos estes datos fan da cidade de Vigo unha das principais candidatas, con preferencia, para a construción dun aeroporto, incluso o diario Faro de Vigo realiza unha subscrición popular entre persoas e empresas para axudar con apartacións económicas a sufragar os gastos pero os diferentes momentos políticos e sociais que atravesa o país, incluída a nefasta Guerra Civil alteran todas estas formulacións.

No ano 1948 as ideas non haberían de trocar, mais os petos do país estaban baleiros para tantas peticións aeroportuarias, trócanse moitos destes proxectos pola construción de pequenos aeródromos con pequenas prestacións, catro de eles en Galicia: Lugo, Terra Chá, a Guarda e a Lanzada. Estes ofrecen as mesmas

C-550 que une a vila do Grove coa capital, cun forte apoio do xeneral Gallarza e outros altos cargos que viñan a cotío á illa a descansar e aproveitar as súas afamadas virtudes. Os primeiros trámites foron mediante unha moción presentada polo deputado D. Casiano Peláez Merino o 31 de xaneiro de 1948, na sesión da Deputación Provincial, na que se propón a iniciación das xestións oportunas ante a Xefatura Central e o Ministerio do Aire para o establecemento e construción do mencionado

aeroporto. A iniciativa tivo que parecer posible pois tras ela produciuse a visita aos terreos en cuestión dos Ministros de Obras Publicas D. Fernando Suarez Tangil y Angulo e o do Aire D. Blàs Pérez Gonzalez. Ambos serían homenaxeados e distinguidos ao remate das súas carreiras co título de fillos honoríficos do concello do Grove en sesión plenaria do 17 de marzo de 1957.

Contéplase pois a variación do trazado da estrada comarcal C-550 e dicíanse as medidas oportunas para o estudo, polos técnicos, da viabilidade do proxecto. Ao parecer este chegou a ser rematado e aprobado segundo se deduce das felicitacións remitidas á Deputación presidida na época polo Sr D. Luis

Rocafort Martinez e ao Sr alcalde do Concello Do Grove D. Alfredo Fernandez Sanchez polo ministerio do aire cinco anos despois en 1953.

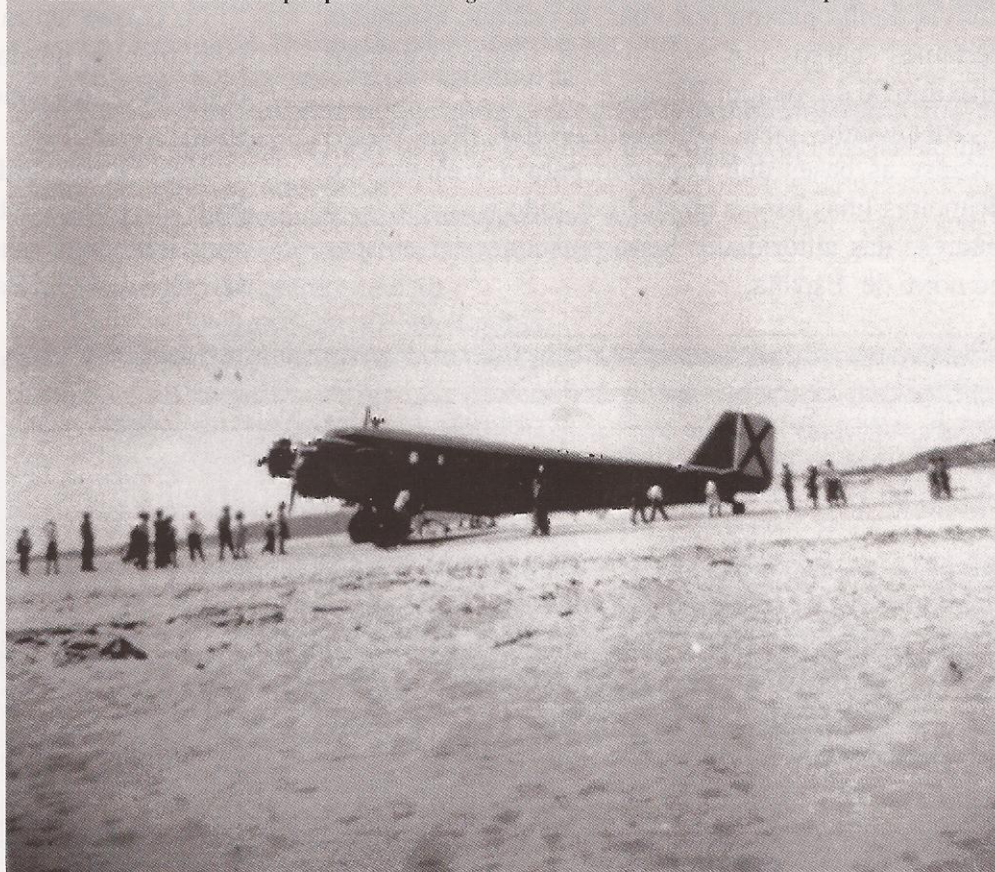
Descoñécense as razóns polas que se paralizaron as obras a pesar do interese nas mesmas que se manifestan no ano 1955 no concello do Grove e na Deputación de Pontevedra, supoñendo que o delicado do emprazamento deste tipo de instalacións foi o motivo de que se paralizasen as obras e de seguido se continuasen co previamente abandonado de Peinador en Vigo.

O concello do Grove co plano dos alemáns rematou as obras no ano 1948 especialmente grazas o impulso do ministro Gonzalez Gallarza e co apoio económico do ministerio do aire, organismo que lle cedeu o uso do aeródromo. Dispoñía dunha pista de 700 x 50 m., na orientación 05/23 encaixado entre a praia da Lanzada e a estrada. Na súa cabeceira norte contaba cunha manga de vento como única axuda para a navegación, e podería ser usada polo aeroclub de Vigo, os helicópteros da Escola Naval de Marín, os servizos de ICONA, os ultralixeiros autorizados pola Dirección de Aviación Civil e avións militares tipo aviocar.

No ano 1975 o aeroclube de Vigo faise cargo do aeródromo da Lanzada. No Grove, este aeródromo foi autorizado pola Dirección Xeral de Aviación Civil a nome do concello do Grove en xullo do ano 1965 e a propiedade e uso reverteu ao concello en 1971. Ante o abandono que sufriu no verán do 1975 o concello procedeu á reparación e asfaltado total da pista pintado e balizado da torre de vixía e construción dunha caseta para gardar ferramentas e mesmo un pequeno depósito de combustible e a contratación dun garda (Sr Costa o de Ardia).

Ese mesmo ano tivo lugar a clausura da volta Galaico-Duriense no aeródromo da Lanzada, practicamente a única actividade aeronáutica que viu.

- Avión que aterrou no aeródromo, en agosto de 1950. Trátase dun Foquer do exército do aire cheo de militares que simplemente aterraron por probar a pista. Transcorridas unhas horas fóronse para Vigo. Apreciase no alerón de popa a cruz de San Jorge, símbolo da Lexión Cóndor. As xentes que o rodean son todas de Noalla pois para eles foi un gran acontecemento. Os do Grove case que non o viron.

A partir do ano 1983 o aeródromo da Lanzada é utilizado polos socios do club aeronáutico O Grove, na súa practica totalidade adicados ao voo con ultralixeiros. Estes constrúen un pequeno hangar na súa marxe norte da pista. Pronto xorden os conflitos entre os aviadores e o concello, e isto deriva en 1986 nunha resolución municipal que ordena o desmantelamento do hangar e prohíbe o uso e goce das instalacións por parte do club. Esta resolución foi ratificada polo tribunal Superior de Xustiza de Galicia.

Xa nos anos noventa serán varias as iniciativas para a reactivación da actividade aeronáutica, tamén acompañadas de simultáneas peticións do seu total desmantelamento.